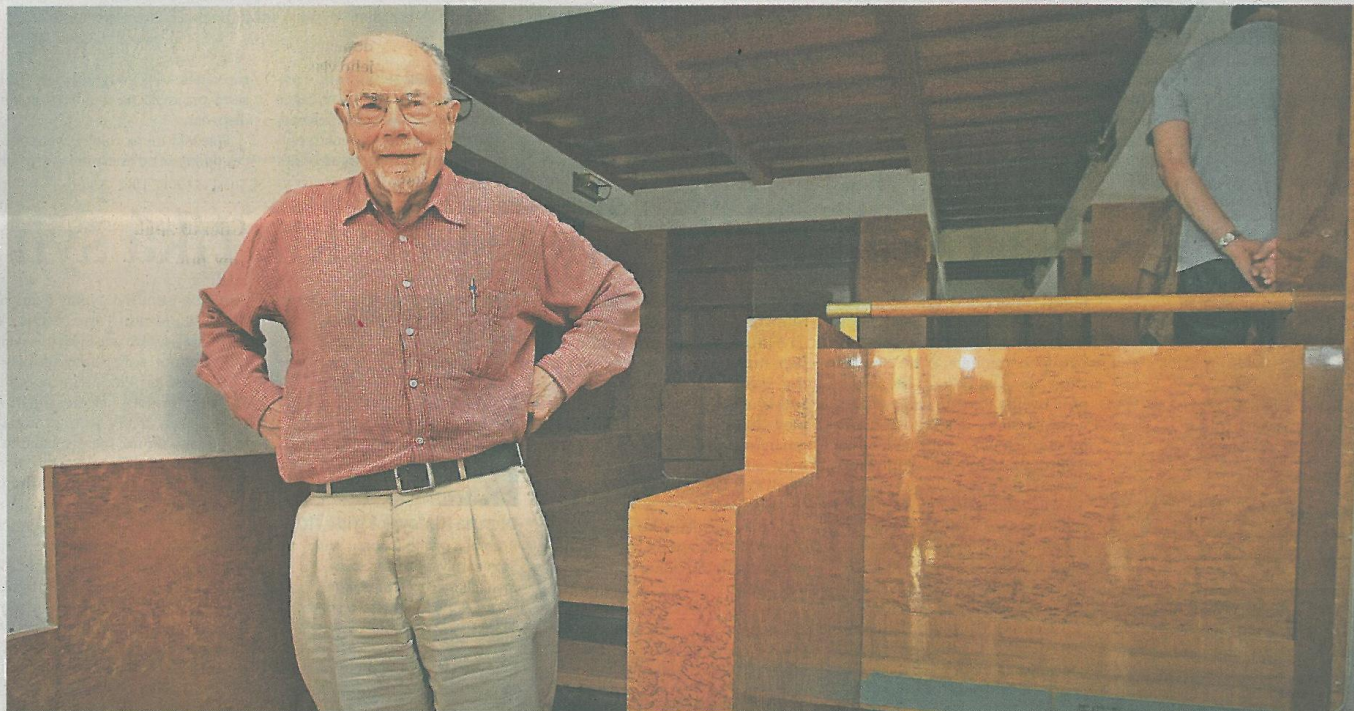

TEPRVE DRUHÁ NÁVŠTĚVA Byt dle Loosovy koncepce si v Plzni prohlédl syn objednavatele

Po letech doma Od roku 1939, kdy musel spolu s rodinou utéct z Plzně před nacisty, navštívil včera Willy Semler teprve podruhé dům v Klatovské ulici 110. Nyní devadesátiletý muž, bydlící v Austrálii, je posledním žijícím z trojice synů Oskara Semlera, jenž si právě v tomto objektu nechal podle koncepce světoznámého architekta Adolfa Loose vybudovat interiér. V něm Willy Semler vyrůstal od roku 1923 do svých 15 let. Objekt má nyní ve správě Zápaadočeská galerie v Plzni, která provádí jeho rekonstrukci. Interiér částečně ukáže veřejnosti v roce 2015, kdy bude Plzeň Evropským hlavním městem kultury. (ČTK) » Více čtěte na straně B2

Foto: Martin Polívka, MAFRA

Na Loosův styl jsme si zvykli, říká syn továrníka

PLZEŇ Jak se žilo ve vzácném bytě, který vznikl podle konceptu Adolfa Loose, přijel zavzpomínat syn bývalého majitele Willy Semler. Dům na Klatovské 110 získala před dvěma roky do správy Zápaadočeská galerie a už v příštím roce by se zde mělo otevřít badatelské centrum pro výzkum architektury Plzeňského kraje.

Willy Semler je jediným dosud žijícím synem jednoho z nejbohatších továrníků předválečné Plzně Oskara Semlera. Jeho závod vyráběl například gramofonové jehly, které se vyvážely do celé Evropy. Na Klatovské 110 žili Semlerovi celkem pět let. „Když mi bylo 15, začala válka a emigrovali jsme do Austrálie.“ připomněl devadesátiletý Willy, jehož domovem je dnes Melbourne. Právě jeho vzpomín-

ky by měly nyní pomoci architektům vrátit bytu původní podobu. „Byt projektoval Loosův žák Heinrich Kulka. Je cenný především tím, že jako jediný ze souboru loosovských bytů v Plzni používá plný raumplan. Za minulého režimu byl ale rozdělen na čtyři menší byty a jeden nebytový prostor,“ uvedl Petr Domanický ze Zápaadočeské galerie.

Syn továrníka, který využití bytu hodnotí zpětně z pohledu tehdy patnáctiletého studenta, nadšení architektů tolik nesdílí. „Bylo tady hodně prostoru, což ale nepůsobilo příliš domácky a útulně. Ale zvykli jsme si na to,“ říká. Pokoj prý sdílel s bratrem Oldřichem, který později emigroval do Ameriky. „Náš dům v Melbourne vypadá úplně jinak. Je mno-

Dům na Klatovské třídě 110
Potomek majitelů domu Willy Semler navštívil včera s manželkou Gwen dům, kde vyrůstal před emigrací v roce 1939. Foto: Martin Polívka, MAFRA

hem menší, ale bydlí se nám v něm dobře,“ dodal Willy s tím, že po Plzni se mu prý nikdy nestýskalo. „Já jsem byl vždycky šťastný

tam, kde jsem byl. Nikdy jsem se neohlížel dozadu,“ konstatuje. „V Plzni navíc žilo mnoho divných lidí,“ hodnotí s trochou nadsázky.

Na cestě do Plzně doprovodila Willyho Semlera i dcera Helen a vnuk Oskar. „Zнала jsem svou babičku jako dámu, která se zajímala o umění, milovala zábavu a měla výborný smysl pro humor. Ale teprve když vidím tento dům, dochází mi více, v jakých poměrech prarodiče žili,“ žasla Helen Semlerová nad rozlohou bytu. „V Melbourne bydleli rodiče i prarodiče ve skromném jednoduchém domě, toto je úplně jiný svět! Dokážu si teď lépe představit mnohé, o čem jsem slyšela celý život jen vyprávět,“ uznává 56letá Australanka. Exotičky zapůsobil interiér i na jejího syna Oskara. „Je úžas-

ně vidět, kde dědeček vyrůstal. Až dosud jsem o tom vlastně příliš nevěděl. Obdivuji, kolik věcí si z dětství pamatuje,“ říká Oskar Semler, který nese jméno svého pradědečka, kterého ještě před 75 lety znala celá Plzeň. Na otázku, zda by chtěl jít profesně ve šlépějích svých předků, krčí rameny. „Zajímám se teď hlavně o technologie a informatiku,“ prozrazuje mladík. Čeština ale v rodině Semlerů nezní již dvě generace. „Tatínek na nás česky nikdy nemluvil. Teď mě to trochu mrzí. Ale tehdy byla jiná doba, šlo především o to se asimilovat. Dnes je to jiné, děti dnešních australských přistěhovalců se většinou od rodičů učí i jazyk země, ze které přišli,“ vypráví Helen Semlerová.

Lucie Sýkorová

In: Mladá fronta Dnes. Plzeňský kraj, 8. 7. 2014, s. B1 a B2